

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА
Кафедра англійської філології

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор,
член-кореспондент НАН України

«_____» _____ 2017 р.

Гюляков М. В.

«УЗГОДЖЕНО»

Проректор з науково-педагогічної
роботи

«_____» _____ 2017 р.

Чернецький С. О.

**ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ ДЛЯ ОСІБ, ЯКІ ВСТУПАЮТЬ
ДО ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ
014 – СЕРЕДНЯ ОСВІТА (МОВА І ЛІТЕРАТУРА (АНГЛІЙСЬКА))
(прискорена підготовка)**

Розглянуто: вченою радою
факультету української й іноземної
філології та мистецтвознавства
Протокол № 9 від «02» лютого 2017
Декан факультету української
й іноземної філології та
мистецтвознавства

«_____» _____ 2017 р.

Попова І. С.

Дніпро – 2017

Вступ

Фахові вступні випробування для спеціальності **014 – Середня освіта (мова і література (англійська))** є засобом комплексного контролю засвоєних рівнів знань, умінь та навичок абітурієнтів, які передбачені майбутньою професійною програмою зазначеної спеціальності. Успішне складання комплексних фахових вступних випробувань є підставою для зарахування абітурієнтів за прискореною програмою навчання зі спеціальності **014 – Середня освіта (мова і література (англійська))** для отримання кваліфікації бакалавра освіти (іноземна мова (англійська), зарубіжна література).

Фахові вступні випробування – це контроль рівня знань, умінь та навичок абітурієнта, які він повинен продемонструвати для підтвердження відповідності набутих ним знань до вимог програми фахового вступного випробування.

Завданням предметної комісії є комплексна перевірка й оцінка науково-теоретичної та практичної фахової підготовки абітурієнта з метою встановлення відповідності його рівня знань до вимог кваліфікаційного рівня вступника за спеціальністю **014 – Середня освіта (мова і література (англійська))**.

На фаховому вступному випробуванні передбачається перевірка знань та вмінь абітурієнтів з дисципліни «Основна іноземна мова».

Завдання вступного фахового випробування включають 50 тестів на виявлення теоретичної та практичної підготовки абітурієнтів у межах вимог загального знання дисципліни «Основна іноземна мова».

ПРОГРАМА
ДЛЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ
(прискорена підготовка)

ВСТУП

Знання іноземної мови є одним із суттєвих елементів підготовки висококваліфікованих спеціалістів, що забезпечується не тільки реалізацією загальноосвітніх цілей навчання мовам, але і його практичною спрямованістю, яка передбачає оволодіння мовою як засобом спілкування, здобуття та обміну інформацією, необхідною для успішної діяльності майбутнього спеціаліста.

У зв'язку з приєднанням України до європейського та світового простору, гостро постало питання модернізації вищої освіти. Болонська угода європейських країн в галузі освіти передбачає підготовку конкурентноздатних кадрів, що зумовило підвищення рівня професійної підготовки випускників вищої школи.

Сучасні світові глобалізаційні процеси та тенденції економічного розвитку країн потребують навчання людини впродовж усього життя та спрямовують на самоосвіту. Тому як вивчення, так і використання іноземних мов виходить далеко за межі обов'язкової освіти, і потребують вивчення їх упродовж усього життя.

ГРАМАТИКА
МОРФОЛОГІЯ

Артикль. Означений, неозначений, його значення та вживання. Відсутність артикля. Вживання артикля з власними назвами, назвами абстрактних понять та речовин.

Іменник. Однина та множина іменників. Відмінки іменників: загальний та присвійний. Функції іменника у реченні

Прикметник. Ступені порівняння прикметників.

Числівник. Кількісні та порядкові. Прості та десяткові дробі, дати, відсотки.

Займенник. Особові, зворотні, присвійні, вказівні, питальні, неозначені, заперечні. Об'єктний відмінок особових займенників. Абсолютна форма присвійних займенників.

Дієслово. Особові та неособові форми дієслова. Смилові, допоміжні і напівдопоміжні дієслова. Основні форми дієслова і правила їх утворення. Значення і вживання дієслів: to be, to have. Модальні дієслова: can, may, must, should, would. Правильні та неправильні дієслова. Три форми дієслова. Активний стан дієслова. Часи групи Simple (Indefinite): Present, Past, Future. Утворення, вживання, переклад. Показники часу. Часи групи Continuous (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Показники часу. Способи вираження майбутнього часу (to be going to, Present, Future Simple, Present Continuous). Часи групи Perfect (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Показники часу. Часи групи Perfect Continuous (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Показники часу. Пасивний стан дієслів. Утворення, вживання, переклад. Наказовий спосіб. Узгодження часів. Пряма та непряма мова. Інфінітив. Інфінітивні комплекси. Дієприкметник. Дієприкметникові комплекси. Герундій і віддієслівний іменник. Комплекси з герундієм. Герундій та дієприкметник I. Основні відмінності. Сполучники, прийменники. Основні випадки вживання. Сталі вирази з прийменниками. Прислівник. Ступені порівняння прислівників. Дієприкметник. Часи групи Continuous (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Показники часу.

СИНТАКСИС

Структура англійського речення. Речення: розповідні, питальні, наказові, окличні. Прості: поширені, непоширені. Складні: складносурядні, складнопідрядні. Головні члени речення: іменник, займенник, числівник, інфінітив, герундій. Присудок: простий дієслівний, складений іменний, складений дієслівний. Другорядні члени речення: додаток (прямий, непряий, прийменниковий), обставини (обставина місця, обставина часу, обставина способу дії, обставина причини, обставина мети), означення: прикметник, іменник у присвійному відмінку, іменник у загальному відмінку, присвійний займенник, числівник, дієприкметник теперішнього і минулого часу, інфінітив. Типи підрядних речень: підметове, предикативне, означальне, місця, часу, причини, мети, способу дії, умовне, наслідкове. Умовні речення: реальні умовні речення Conditional I (if...), нереальні умовні речення (Conditional II), нереальні умовні речення, що стосуються минулого (Conditional III). Питальні речення: загальні запитання; спеціальні запитання; запитання до різних членів речення (до підмета і його означення, до присудка, до іменної частини присудка, до прямого додатка, до прийменникового додатка, до означення додатка, до обставини); альтернативні запитання, роз'єднувальні запитання

СЛОВОТВОРЕННЯ

Утворення слів за допомогою суфіксів і префіксів. Найбільш уживані префікси. Утворення слів зміною наголосу. Утворення слів за допомогою конверсії. Утворення слів складанням слів або їхніх основ.

ПИСЬМО

Письмо сприяє формуванню вмінь говоріння і читання, та має на меті уміння викладати свої думки (висловлюватись) у письмовій формі за схемою або ситуацією.

ФОНЕТИКА

Алфавіт. Приголосні: вимова приголосних. Голосні: вимова голосних. Правила читання буквосполучень. Наголос: словесний наголос, наголос у фразах, логічний наголос. Ритм. Інтонаційні особливості речень (стверджувальні, питальні, заперечні). Вимова смислових груп.

ЛЕКСИКА

Вступник має володіти активним словниковим запасом зі слів та словосполучень. Він є основою для розширення потенційного словника вступника. Потенційний словник розширюється за рахунок інтернаціональної та професійної лексики. До словникового запасу включаються також фразеологізми, найбільш вживані синоніми і антоніми іноземної мови, умовні скорочення.

ГОВОРІННЯ

Усне мовлення (діалогічне та монологічне) представляє собою виконання системи мовленнєвих дій від елементарних висловлювань до вирішення комунікативних ситуацій, наближених до реального спілкування.

Вступник повинен розуміти іноземну мову в обсязі тематики, засвоєної у середньому навчальному закладі, правильно відповідати на запитання до прочитаного тексту й вести бесіду в межах тем, визначених навчальною програмою, використовуючи при цьому репліки, що ставлять собою запитання-відповіді, репліки-запрошення та репліки-відповіді, які виражають згоду або незгоду чи вимагають уточнення. Лаконічно і послідовно викласти свої думки відповідно до запропонованої ситуації в рамках передбаченої програмою тематики в межах засвоєного лексико-граматичного матеріалу. Обсяг висловлювання складає 16–20 граматично правильно оформлених речень.

АУДІЮВАННЯ

Аудіювання передбачає сприймання мови іншої особи при безпосередньому спілкуванні (до 7% незнайомих слів), адекватну реакцію на почуте під час розмови. Вступник повинен розуміти іноземну мову на слух при довжині фраз 7–8 слів. Розуміння матеріалу перевіряється за допомогою запитань до тексту, переказу іноземною або українською мовою (в залежності від рівня володіння іноземною мовою).

ЧИТАННЯ І ПЕРЕКЛАД

Вступник повинен правильно читати, знати основи граматики і сполучуваності слів іноземної мови, мати запас слів, необхідних для розуміння текстів іноземною мовою середньої складності. Професійна орієнтація в читанні виражається головним чином у тематичній орієнтації текстів за спеціальністю, в поетапному розширенні області використання вступниками отриманої інформації за фахом.

Вступник повинен вміти читати без словника з метою одержання інформації тексти за професійним спрямуванням, художньої і науково-популярної літератури, які базуються на засвоєнні типових фраз і граматичному матеріалі, що містять 5%: незнайомих слів, про значення яких можна здогадатись на основі знання словотворчих елементів, подібності між лексичними явищами в українській та іноземній мовах, контексту, при швидкості читання приблизно 400 знаків на хвилину. Розуміння прочитаного перевіряється за допомогою запитань до основних фактів тексту і вибіркового перекладу.

Вступники повинні вміти читати про себе за допомогою словника з метою одержання інформації суспільно-політичну літературу (газети, статті), що висвітлює поточні події політичного, суспільного і культурного життя країни і за кордоном, а також неадаптовану літературу за фахом, що містить 6–8% незнайомої лексики. Розуміння прочитаного перевіряється відповідями на запитання.

Критерії оцінювання

Тестові завдання складено за варіантами (2 варіанти), по 50 завдань у кожному варіанті.

Тестові завдання закритої форми (вибір однієї правильної відповіді) передбачають перевірку умінь правильно відтворювати отримані знання. У такому типі тестових завдань із запропонованих 4 відповідей правильною є лише одна. Подані завдання мають різний рівень складності і передбачають здійснення необхідних аналітичних операцій, класифікацію мовних явищ, з'ясування диференційних ознак, визначення правильності тверджень, виявлення порушень мовних норм тощо.

Завдання з вибором однієї правильної відповіді оцінюється 2 балами; 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді або відповіді не надано.

Максимальна кількість балів за виконання тестів — 100.

Завідувач кафедри англійської філології,
к.ф.н., доц.

А. І. Анісімова